

APRENDRE LA FILOSOFIA DIVINA

per sant BRU

Si la caritat s'establia en el teu cor, tot seguit trobaries miserable la glòria del món amb les seves seduccions que afalaguen i enganyen; abandonaries fàcilment les riqueses que afeixuguen el cor amb els seus neguits; et desdiries dels plaers, tan perjudicials per al cos com per a l'esperit.

Perquè la teva prudència sap prou de qui és aquesta paraula: «Si algú estima el món i allò que hi ha en el món —la concupiscència de la carn, la concupiscència dels ulls i l'orgull— no té en ell l'amor del Pare"» I aquesta altra: «Qui vol ser amic del món es fa enemic de Déu». [...] ¿I què hi ha de pitjor i més contrari a la raó, a la justícia, fins i tot a la naturalesa, que preferir la criatura al creador, perseguir els béns efímers més que els béns eterns, els de la terra més que els del cel?

Què penses fer, amic caríssim? Què, doncs, sinó creure els consells divins, creure en la veritat que no pot enganyar? Ja que ella dona a tothom aquest consell: «Veni a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us alleujaré». ¿Que no és un fatic ingrati i inútil veure's turmentat per la concupiscència, afligit sense parar per les preocupacions, les angúnies, les pors i els sofriments que vénen d'aquests desigs? ¿Quina càrrega més pesada que aquesta que fa baixar l'esperit de les altures de la seva dignitat sublim fins a les profunditats, fins al menyspreu de tota justícia? Defuig, doncs, germà totes aquestes inquietuds i aquestes misèries i passa de la tempesta d'aquest món al repòs tranquil i segur del port.

La teva prudència coneix bé allò que ens diu la Saviesa mateixa: «Qualsevol de vosaltres que no renunciï a tot el que té no pot ser deixeble meu». ¿Qui no veu com és bell i útil i dolç romandre en la seva escola sota el guiatge de l'Esperit, per aprendre-hi la filosofia divina, l'única que pot donar la veritable benaurança?